

DECLARAȚII OFICIALE

Încă de la începuturile ei, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, organizată oficial în anul 1863, a abordat problematica consumului de alcool și tutun. Biserica a condamnat folosirea acestora din cauza efectelor lor distructive asupra vieții, familiei și spiritualității. La nivel practic, aceasta a adoptat o definiție a temperanței, îndemnând la „abținerea totală de la tot ceea ce este vătămător și folosirea atentă și chibzuită a ceea ce este bun”.

Poziția Bisericii cu privire la consumul de alcool și tutun a rămas neschimbată. În ultimele decenii, Biserica a promovat în mod activ o educație împotriva consumului de alcool și de droguri în interiorul ei și a colaborat cu alte organizații pentru educarea societății în vederea prevenirii dependenței de alcool și de droguri. La începutul anilor 1960, Biserica a dezvoltat un program de renunțare la fumat care a ajutat zeci de mii de fumători din întreaga lume să renunțe la fumat. Cunoscut inițial ca „Planul de cinci zile”, acesta poate fi considerat programul de renunțare la fumat cu cel mai mare succes.

Crearea în laborator a sute de noi droguri, ca și redescoperirea și popularizarea vechilor droguri naturale precum marijuana și cocaina, au agravat o problemă care în trecut era relativ simplă și au creat provocări tot mai mari pentru biserică și pentru societate. Într-o societate care tolerează și chiar promovează folosirea drogurilor, dependența reprezintă o amenințare tot mai mare.

Intensificându-și eforturile în domeniul prevenirii dependenței, Biserica dezvoltă noi planuri de învățământ pentru școlile sale și susține programe care să îi ajute pe tineri să rămână abștinenți.

De asemenea, Biserica urmărește să fie o voce influentă care să atragă atenția presei, a autorităților publice și a legiuitorilor asupra degradării societății ca urmare a promovării și răspândirii alcoolului și tutunului.

Biserica crede în continuare că sfatul apostolului Pavel din 1 Corinteni 19:20 se aplică și astăzi, iar „trupurile noastre sunt temple ale Duhului Sfânt” și noi „trebuie să-L proslăvim pe Dumnezeu” în trupurile noastre. Noi îi aparținem lui Dumnezeu și suntem martori ai harului Său. Trebuie să ne străduim să urmărim binele nostru fizic și mintal, astfel încât să ne putem bucura de comuniunea cu El și să-I slăvim numele.

Această declarație a fost dată publicității de Președintele Conferinței Generale, Neal C. Wilson, după consultarea celor 16 vicepreședinți ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, în data de 5 iulie 1990, în cadrul sesiunii Conferinței Generale desfășurate în Indianapolis, Indiana, Statele Unite ale Americii.